

Заштита деце или „вршњачко насиље“ над родитељима?

Пише: Милан Шкулић, Ненад Илић, Славољуб Саша Ђурђић
недеља, 29 јануар 2012 12:22

Да „батина“ никако није из раја изашла, те да је дошло време да се дефинитивно отера у пакао, последњих месеци редовно слушамо од креатора и промотера новог закона о правима детета. Наиме, овим законом је предвиђено да свака употреба телесне казне од стране родитеља, па и оне најблаже, буде потпуно забрањена и проглашена злостављањем. Да ли је реч о доброј идеји или о још једној лоше промишљеној мери која ће промашити циљ и изазвати још веће расуло у савременој породици? Да ли се породични односи могу „поправљати“ бесконачним нормирањем свих појединости односа одраслих и деце, и да ли родитеље који повремено ударе дете заиста треба „преваспитавати“?

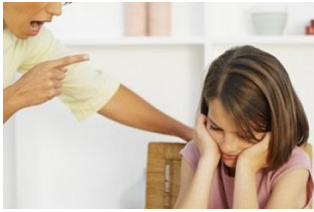
У прилог јавној расправи о преднацрту закона, која је току, за НСПМ о овој теми говоре др. Милан Шкулић, професор Правног факултета БУ, психијатар др сци. мед Славољуб Саша Ђурђић, и ђакон Ненад Илић:

Милан Шкулић: Суморна је истина да се сваке године смањујемо за по један град средње величине. У Србији је нажалост све мање деце, а све је више приче о добробити деце, дечјим правима и бризи државе за децу и њихове родитеље. Поново је актуелизована идеја о апсолутној забрани сваког телесног кажњавања деце, сада у једној блажој форми, тако да се ипак не помиње раније најављено криминализовање таквог родитељског васпитног стила. Дакле, не би сваки шамар или „лаки“ ударац по дебелом месу био кривично дело, али би такав чин представљао кршење породичноправних норми, што би онда грешног родитеља потенцијално могло изложити интервенцији надлежних социјалних служби и читавом низу озбиљних непријатности.

Не могу се поистоветити термини „свако телесно кажњавање“ и „насиље“. У Србији је и сада било који облик насиља учињеног према детету, како од стране родитеља, тако и било којег другог лица, стриктно санкционисан и то не само нормама породичног законодавства, већ пре свега правилима кривичног права, односно читавим низом инкриминација, као што су тешка телесна повреда, злостављање и мучење. Ако родитељ поступа насилнички према детету, што би био случај и онда када је његова једина васпитна метода телесно кажњавање или ако дете брутално телесно санкционише, онда би он учинио кривично дело насиља у породици, а у неким случајевима би се радило о запуштању и злостављању малолетног лица.

Заштита деце или „вршначко насиље“ над родитељима?

Пише: Милан Шкулић, Ненад Илић, Славољуб Саша Ђурђић
недеља, 29 јануар 2012 12:22

Ненад Илић: Делује ми као један у низу неспретних и скоројевићких покушаја уподобљавања српског народа насумице изабраним модерним културним моделима са запада или северозапада. Нико нормалан не заговара да се деца туку, али забрана и проглашавање васпитне пљуске злостављањем – то је стварно превише. Пошто Титови пионери нису били довољно активни у пријављивању родитеља, нови пионери треба да буду оданији новој идеологији и од Стаљинових пионира комунизму. Ускоро би требало да следе образовни пакети у којима се деца ослобађају потенцијалне гриже савести што су пријавили своје родитеље властима.

Славољуб Саша Ђурђић: Мислим да треба разликовати физичко злостављање деце од ретког, а благог физичког кажњавања детета. Апсолутно није тачно да "насиље рађа насиље" па родитељи који ударе дете стварају будућег насилника. Сукоб између родитеља, вербална и физичка агресија између њих, као и неоправдана вербална и физичка агресија над децом доприносе рађању агресије код деце.

Статистике говоре да у Србији већина родитеља телесно кажњава децу. Они који учествују у доношењу овог закона и они који га подржавају, тврде да се углавном ради о пуком искаљивању беса, пражњењу фрустрација родитеља, јер „онај ко удари дете не може да га воли“. Чини се да данас све више у медијима фигурира родитељ као "негативац" и "злостављач" сопствене деце. Поручује нам се да смо већином лоши људи и лоши родитељи, те да је хитно потребно преваспитати популацију. Може ли се законима “утерати” љубав у родитеље?□

Заштита деце или „вршначко насиље“ над родитељима?

Пише: Милан Шкулић, Ненад Илић, Славољуб Саша Ђурђић
недеља, 29 јануар 2012 12:22

